תלמוד בבלי · אחרונים · גליון הש״ס · סדר טהרות

גליון הש"ס על נדה

רבי עקיבא איגר

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

גליון הש"ס על נדה

רבי עקיבא איגר

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/גליון-השס-על-נדה/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף ב. 4
דף ב: 4
דף ג. 4
דף ו: 4
דף ז. 4
דף ט. 4
דף י: 5
דף יא. 5
דף יד: 5
דף טז. 5
דף יז. 5
דף יז: 5
דף יח. 5
דף יח: 6
דף כ. 6
דף כא: 6
דף כב. 6
דף כב: 6
דף כג. 6
דף כד. 6
דף כז. 6
דף כז: 7
דף כט. 7
דף ל: 7
דף לא. 7
דף לא: 7
דף לב. 7
דף לג: 7
דף לד. 7
דף לה. 8
דף לו. 8
דף לז. 8
דף לז: 8
דף לח. 8
דף לח: 8
דף מ. 9
דף מא: 9
דף מג. 9
דף מג: 9
דף מו. 9
דף מו: 9
דף מח: 9
דף מט. 10
דף נ. 10
דף נא: 10
דף נג. 10
דף נד. 10
דף נד: 10
דף נו. 10
דף נז. 11
דף ס. 11
דף ס: 11
דף סד. 11
דף סה: 11
דף סו. 11
דף סח: 11
דף עא: 11

דף ב.

מתני' דיין שעתן. עי' מנחות יט ע"ב תד"ה כנגד:
תוס' ד"ה מעת לעת וכו' הוו להו תלתא והוי רה"ר. עי' סוטה כח ע"ב תד"ה ברה"ר:
בא"ד וי"ל דאף ברה"ר לא נטהר בקדשים וכו'. עי' טהרות פ"ה מ"ז בר"ש:
בא"ד אלא טומאת מגע ולא טומאת ראייה. עי' לקמן יז ע"ב תד"ה ואין שורפין. ולקמן כא ע"א תד"ה ורבנן:
בא"ד כאינה בדוקה דמיא היינו להלל. כאן שייך הגליון אך קשה וכו':
תוס' ד"ה והלל וכו' לא מסוטה גמרינן אלא דמוקמינן כל א' בחזקת טהרה וכו'. עי' לקמן ס ע"א תד"ה באנו:

דף ב:

גמ' ומ"ש מחבית. עי' רפ"ג דתרומות ובר"ש שם:

דף ג.

תוס' ד"ה גמר וכו' וי"ל דגמר מתחלת טומאה וכו' כגון ההיא דתינוק וכו'. ואני העני בדעת לא זכיתי לעמוד בסוד רבותינו דאטו ההיא מתני' דעיסה מפורש בקרא הוא ונקשה גם עלה היכי ילפינן מתחלת טומאה היכי דיש לה חזקת טהרה:

דף ו:

גמ' קודש בימי רבי מי הואי. עי' משנה למלך בהל' אבל פ"ג הלכה א' בסופו:
שם מטמאה בין לקודש ובין לתרומה. עי' זבחים צט ע"ב תד"ה מדבר:

דף ז.

גמ' ומניחתה בכפישה. ע"ל עא ע"ב במתני' דלא קתני להא וצ"ע:

דף ט.

גמרא בעידנא דחזאי אין ראשה וכו'. ק"ל דאף בחזאי אחר שהוכר עוברה אמאי לא מטמאה מעל"ע דאיך שייך לומר דדמיה מסולקין הא אנן חיישינן שהדם בא מע"ל מקודם ובההיא שעתא עדיין לא היתה בחזקת מסולקת וא"כ אדרבה כיון דעתה היא מסולקת רגלים לדבר יותר דהדם בא מאתמול כשלא היתה מסולקת:
שם לפיכך דר"מ ל"ל. כעין זה לקמן ס ע"א ובב"מ כט ע"א:

דף י:

תוס' ד"ה דהויא וכו' וי"ל דרוב פעמים. עי' סוטה כז ע"א תד"ה אליבא:

דף יא.

תוס' ד"ה קפצה וראתה ג' זימני גרסינן וכו'. ע"ל לט ע"ב תוספות ד"ה אלמא:

דף יד:

גמ' משתבח ליה כו'. כעין זה ברכות לח ע"א וש"נ:
שם אמר רב חסדא מאי אחר וכו'. כעין זה נזיר דף טו ע"ב:
רש"י ד"ה ה"ק וכו' אבל שהתה כדי שתרד וכו'. עי' רש"י לקמן דף ס ע"ב ד"ה בעלה באשם תלוי וכו' וביומא דף ז ע"א ברש"י ד"ה אלא באחר אחר:

דף טז.

תוס' ד"ה אלמא כו' אפי' אי וסתות דרבנן וכו'. עי' לעיל ט ע"א תד"ה הא וכו' דהוכיחו כן מסוגיא דהכא והיינו ללישנא בתרא דרב סבר וסתות דרבנן ואפ"ה ס"ל דמצאה טמאה חוששת לוסתה וא"כ מה הקשו דלמא הלישנא קמא ס"ל דאי היה וסתות דרבנן לא מטמאינן למפרע לחוש לוסתה ובהא פליגי הנך ב' לישני וכמו דצ"ל לתירוצם דפליגי באם וסתות דרבנן אם מקולקלת למניינה:

דף יז.

רש"י ד"ה פקולין קוטו"ן. עי' מגילה יז ע"ב ברש"י ד"ה הפקולי ועי' בערוך ערך פקל וצע"ק:

דף יז:

מתני' נמצא בפרוזדור. עי' לקמן מב ע"ב תוד"ה שהוציא:

דף יח.

רש"י ד"ה אמו טמאה לידה וכו' ליתן לה ימי טומאה וימי טהרה. ע"ל דף כח ע"א וצ"ע:

דף יח:

תוס' ד"ה האמר וכו' היכי מצינן למעוטי וכו'. יסוד זה כתבו תוס' ג"כ גיטין ה ע"א ד"ה כשניסת:

דף כ.

גמ' נקוט דרא מציעאה. כעין זה תענית יד ע"א:

דף כא:

גמ' סומכוס אומר משום ר"מ. לקמן כה ע"א:

דף כב.

רש"י ד"ה מה זיבה וכו' ואחר תטהר אחר אחר וכו'. לקמן לג ע"ב ודף סז ע"ב:
ד"ה אלא מה כו' אלא יום א'. עי' בראש"ש במכילתין פ"ד סי' א':

דף כב:

גמ' לר' ישמעאל למדין כו'. מדברי תוס' נזיר מח ע"ב ד"ה ולאחותו מבואר דהיה להם הגי' כאן בהיפוך דר"י ס"ל למדין ומשיבין:

דף כג.

גמ' בקריא וקיפופא. בויקרא י"א ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף התרגום וקרייי' ושלינונא וקרפופא:

דף כד.

גמ' בפניו טוחות ואיפכא. כעין זה שבת עו ע"א וזבחים לד ע"א:
תוס' ד"ה אמר וכו' וכענין זה יש בריש חולין. נ"ל דצ"ל בריש החולק וכן בעירובין מ ע"א וב"ב קנד ע"ב ובכורות ד ע"ב:

דף כז.

גמ' אמר להן אינו דומה כו'. לעיל טז ע"ב:
רש"י ד"ה כ"ג וכו' דלכולי עלמא כו'. לקמן לח ע"ב:
תוס' ד"ה אלא כו' וי"ל כו'. עי' לקמן לח ע"א תוד"ה שיפורא:

דף כז:

תוס' ד"ה מת שנתבלבלה כו' דרבנן לא מטהרי כו'. עי' בר"ש פ"ב דאהלות מ"א:

דף כט.

גמ' אריב"ל עברה נהר וכו'. לעיל יח ע"א:
שם אי כל היולדות. כעין זה כתובות טז ע"א:

דף ל:

גמ' וכ"ת למסתמא. עי' מנחו' י"ב ע"א תד"ה וחכ"א:

דף לא.

גמ' משמש והולך. יבמות יב ע"א:
שם חמור גרם לו לישכר. בערוך ערך חמרא כתב כלומר כשחזר יעקב מן השדה נהק החמור ושמעה לאה ויצאה לקראתו וקראתו:

דף לא:

גמ' אין אשה מתעברת אלא סמוך לוסתה. ע' לעיל י ע"ב תד"ה דהויא:
תוס' ד"ה תחתון כו' והיסט נפקא לן מאשר יגע בהם הזב. לקמן מג ע"א כל אשר יגע בו הזב כצ"ל:

דף לב.

גמ' הא נמי מיעוטא דשכיח הוא. עי' שבת סה ע"א ברש"י ד"ה ואפילו:
תוס' ד"ה ר"מ וכו' והוו הנך דחזו מיעוטא דמיעוטא וכו'. כדאמרי' יבמות קיט:

דף לג:

תוס' ד"ה ורמינהו וכו' כגון טומטום בלובן. לעיל כח ע"ב:

דף לד.

מתני' כרוקה וכו'. ע"ל נו ע"ב תד"ה מבין העובדי כוכבים:
גמ' ואין העובדי כוכבים מטמאין בזיבה. עי' ב"ב כ ע"א תד"ה ועובד כוכבים:

דף לה.

גמ' ואקשיה רחמנא מצורע. ע' פסחים סי ע"ב תד"ה שכן:
שם רבנן לא דרשי אתים. ע"ל לז ע"א תד"ה נקטינן:
שם הזב חדא. לקמן נה ע"ב ונזיר סה ע"ב:
תוס' ד"ה אף וכו' תימה א"כ לעיל. וכן תמה הר"ן והניחה בתמיה ואני בער ולא אדע מקום לקושיא זו הא י"ל דהכי אמר אביי דזהו ודאי הדין דמטמא דאף אם לאו מעין הוא א"א לומר דאינו מטמא דהא אקשיה רחמנא מצורע לזב גמור וא"כ מוכח עכ"פ דמטמא ובאמת יהי' מוכח מדס"ל לב"ה דזכר אייתר מוכח דמקום זיבה מעין הוא ולא צריך קרא:

דף לו.

גמ' צריכה שתפסוק משהו. הך משהו אינו מובן לכאורה דהא ע"כ בלא ראתה כל ימי לידה דאל"כ הך ראייה גופא הוי הפסק בתוך ג' עונות דוקא דבלידה אמרי' לעיל דם לידה לחוד היינו מה דיוצא ע"י פתיחת הקבר דלידה אבל זה שרואה בתוך ימי הלידה כיון דממעיין טמא אתי פשיטא דמפסיק דלא גרע מדם טוהר:

דף לז.

אפסיק ליה לידה. ע"ל לג ע"א תד"ה רואה:
רש"י ד"ה ולא מנגעה וכו' ותביא קרבן לזיבתה. ע' טורי אבן מגילה ח ע"א ד"ה מזובו:

דף לז:

גמ' מה ימי נדתה. בחדושי הרשב"א גיטין דף ט ד"ה הא דקתני היה הגי' כאן הקיש ימי נדתה לימי לידתה מה ימי נדתה וכו':

דף לח.

גמ' או למאתים ושבעים ושלשה. בירושלמי פ' החולץ אי' או לרע"ד ועי' ביפה מראה שם:
תוס' ד"ה שיפורא וכו' דלא קי"ל כרבה תוספתאה. עי' לעיל כז ע"א תוס' ד"ה אלא:

דף לח:

גמ' הרי אנו משיבין לך. כזה במתני' דב"ק כה ע"א:

תוס' ד"ה והא וכו' אי נמי מדקתני ילדה וכו'. כדמשמע לעיל כו ע"ב הפילה נפל וכו' ילדה וכו':

דף מ.

מתני' וימי טהרה. ע"ל לו ע"א תד"ה הילכתא:
שם היה אוכל בתרומה. ע"ל יג ע"א:

דף מא:

גמ' שאי אפשר לה שלא תפלוט. ע' יבמות לד ע"ב תד"ה התורה:

דף מג.

גמ' אמר שמואל כל ש"ז וכו'. עי' לעיל יד ע"א תד"ה רוכבי:
שם דלא מזרעא הא טמויי מטמיא. ע' לקמן נו ע"א תד"ה ש"ז:
רש"י ד"ה לא שטף וכו' למילף לנטילת ידים וכו'. חולין קו ע"א וע' בתוס' שם ד"ה מצוה וצ"ע וע' רש"י קדושין כה ע"א ד"ה לענין טומאה:

דף מג:

גמ' לימד על הזוב שהוא טמא. לעיל לד ע"ב:

דף מו.

גמ' אבל מעיקרא לא. ע' לקמן נב ע"ב תד"ה הלכה:

דף מו:

גמ' שהקדיש הוא ואכלו אחרים. ע' נדרים טו ע"א בר"ן שם:

דף מח:

תוס' ד"ה איבעית וכו' וי"ל דנאמנת לומר שאותן שערות. תמוה לי הא בזה מתרצא גם קושייתם הראשונה וכפשוטו דבאמת בלאו חזקה דרבא ממאנת והכל מיירי בחד ענין דכמו דלענין חליצה במה דאמרי' נאמנת לומר קטנה שלא תחלוץ היינו בבדקו ומצאו ב' שערות נאמנת שהם שומא שלא תחלוץ וההיא דאינה נאמנת שתחלוץ היינו דלא נבדקה ע"י אנשים א"נ לומר שהביאה ב' שערות שתחלוץ וה"נ מפרשא ההיא דמיאון והכל

בחד גוונא. דהיינו בבדקו ומצאו ב' שערות והן אומרים שהם שומא נאמנות לחומרא שלא תחלוץ וא"נ לומר שתמאן והיכא דלא בדקו אותה והן אומרות שהביאו ב' שערות נאמנות לחומרא שלא תמאן אבל לא להקל שתחלוץ ומרווח שמעתא טובא:

דף מט.

תוס' ד"ה ואיבעית וכו' ומתוך כך פסק נמי. וכעין זה כתבו תוס' בשם ר"ת כתובות פח ע"ב ד"ה לאפוקי:

דף נ.

גמ' דתנן מלבנות בצלים. הא דלא מייתי ממתני' שלפני זה כמחליק בצלים עיין בר"ש שם:

דף נא:

גמ' הוה אמינא מאי קשקשת סנפיר. ע' חולין כב ע"ב תוס' ד"ה איצטריך בסה"ד:

דף נג.

רש"י ד"ה בין השמשות דר"י וכו' ושיעורו חצי מיל. וכן נקיט רש"י ברכות דף ב ע"ב ד"ה והלא כהנים. וקשה לי הא בשבת איתא דלר"י בה"ש תרי תלתי או ג' רביע מיל וצ"ע:

דף נד.

גמ' משמשת שמיני ולילו עמו. ע' בהרא"ש בפ' בנות כותים סי' א':

דף נד:

מתני' בפושרין מעל"ע. עיין זבחים עט ע"ב תד"ה אף הרוטבו:
רש"י ד"ה היא עושה כו' את שתחתיו משום משא. עי' שבת פג ע"ב ברש"י ד"ה כרעו הן:

דף נו.

רש"י ד"ה טומאת רקב כו' מטמא במגע. עי' פ"ב מ"ב דאהלות ובהרע"ב שם. ועי' בהרע"ב פ"ד מ"ה דטהרות וצ"ע:

דף נז.

רש"י ד"ה דקאכיל מינה ותרומה טמאה באזהרה וכו'. תמיהני הא אכילת תרומה טמאה אסור רק בעשה עי' יבמות עד ע"ב וצ"ע:

דף ס.

גמ' לפיכך דרשב"ג. כעין זה לעיל ט ע"א ובב"מ כט ע"א:
שם באנו למחלוקת רבי ורשב"ג. עי' פ"ז מ"ה דתרומות בר"ש:
שם אין תולין מה טעם לפי שאין תולין. כעין זה שבת כא ע"א גיטין ס ע"א:

דף ס:

תוס' ד"ה במטלניות וכו' משמע דאי חשיב כו'. עי' סוכה טז ע"א תד"ה דלא חזי:

דף סד.

גמ' ודקארי לה מאי קארי לה. ע' ב"ב ב ע"ב תד"ה ודקארי:

דף סה:

גמ' אינהו דעבדו כרבותינו. כעין זה כתובות עח ע"ב:

דף סו.

גמ' א"ל אמינא לך איסורא. עיין בראב"ן סי' שכ"ג שהיה לו גי' אחרת כאן:
שם לבריה בי רב חנינא. ברי"ף ורשב"א ורא"ש איתא בי רב חביבא:

דף סח:

גמ' מדאורייתא אהל מעליא בעינן. לעיל נז ע"א תוס' ד"ה אילן:

דף עא:

תוס' ד"ה מערה וכו' דתניא במס' ידים וכו'. בתוספתא הובא בר"ש ספ"א דידים:
בא"ד קיל מנדה שאינה מטמא בהיסת כו'. ע' יומא ו ע"ב תד"ה שמטמא: